

22.11.2020

Poslední neděle církevního roku

Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží, dar a společenství Ducha svatého se všemi námi! Amen.

„Jak mnozí a velcí jsou skutkové tvoji, Hospodine! Všeckys je moudře učinil, plná jest země bohatství tvého.“ Ž 104,24 (Kralická)

Píseň Ž 104 - <https://evangelickyzpevnik.cz/wp-content/uploads/Žalm-104-Dobrořeč-duše-má-Bohu-Moravetz-Pejla.pdf>

Modlitba: Hospodine, Pane náš, daruj nám své Slovo - to Slovo, které ztělesňuje Ježíš Kristus. Pane Bože, bez Tebe se nám totiž do našeho snažení mísí touha po moci, pocit ohrožení, na který odpovídáme nepřátelstvím, nepochopením, beznadějí. Pane, daruj nám své Slovo - Slovo, které vyvádí z lhostejnosti, Slovo, které učí zájmu jednoho o druhého, Slovo, které vytváří svazky přátelství, Slovo, které dává touhu po pravdě, po spravedlnosti, Slovo, které dává naději a odvahu k životu otevřenému a vynalézavému ve všem dobrém, Pane, daruj nám víru ve Tvé Slovo, abychom bez nucení to, co slyšíme, uváděli v život, a to i při vši naší nedokonalosti, nemohoucnosti a omylnosti. Bože, dej nám svého Ducha. Amen

Čtení: Ez 17,22-24

Píseň 602 *Svou víru s nadějí spolu vyznávájme*

Text: L 13,18-21

Kázání:

Podivuhodná jsou tato dění. Úžasný je růst z nepatrného semeno. Skryté v zemi, rozpadající se semínko zahajuje proces naším očím neviditelný. Co nejprve zmizí, začne o sobě po čase znát, až jeho přítomnost nelze přehlédnout. A nakonec je tu vzrostlá bylina, keř či strom. A špetka kvasu, který žena *skryje* (tak doslova o tom mluví Ježíš) do sypké, nepoživatelné mouky, ji postupně proměňuje v těsto těhotné vůní chleba. Úžasné Boží dílo. Jako když Hospodin tvoří z prachu člověka. Co jiného je víra než důvěra v takový neviditelný, skrytý proces?

Jenže skryté procesy nás často děsí. Víme přece o tom, jaké katastrofální následky má, je-li zaseto *semeno nedůvěry*. Říkáme také: Kdo seje vítr, sklízí bouři. Mluvíme o *revolučním kvasu*, kdy dlouho doutnající nespravedlnost, nespokojenost a ponižování vyvře náhle na povrch jako ničivá erupce. Jak oblíbené jsou nejrůznější konspirační teorie, které přímo věří na skryté procesy mimo naši kontrolu! Proč by zrovna takhle mělo růst Boží království? Království pokoje, pravdy, bezpečné místo pro člověka?

Skryté procesy mohou být nejrůznější povahy s rozmanitými následky. Klíčová otázka tedy je: co je zaseto? Co je vloženo do počátku toho procesu jako základní genetická informace? Jaké kvasinky jsou tady při díle?

Ježíšovým posluchačům může jeho řeč připadat spíše odpuzující, nelákavá. Že zrovna hořčičné semínko! Od Ježíšových současníků, znalců polního hospodaření známe doporučení, hořčici sít raději někde za humna, na kraj pole, ale rozhodně ne do zahrádky. Je totiž agresivní. Vytlačuje ostatní byliny. A kvas? Kvašený chleba je sice chutný, ale v náboženském kontextu té doby a té společnosti má kvas negativní předznamenání. Na Velikonoce se pečou nekvašený chléb. A *starý kvas* je třeba pečlivě ze všech koutů vymést a zbavit se ho. Nezapomeňte, že jste byli otroky v Egyptě, ale odtamtud jste byli právě na Velikonoce vysvobozeni. Starý kvas s sebou do nové existence neberte. Nepřenášejte do nového života svou otrockou minulost, otrockou mentalitu. Ježíš sám varuje své

učedníky a zástupy před kvasem farizeů. Před návratem do otroctví náboženských příkazů, zákazů a soudů.

Jsou provokací tahle Ježíšova podobenství, kde hořčičné semínko a kvas vystupují jako dobrý základ, z něhož neviditelně, skrytě, mimo kontrolu vyroste Boží království. Koho tím chce získat? Jakou víru vyvolat? Jakou důvěru posílit?

Jsou slova v evangeliu, která nám začnou dávat smysl teprve tehdy, kdy dočteme až na konec. Až zpětně se nám začne skládat celý příběh. Nepříjemné hořčičné semínko, nežádoucí kvas – připadá mi, že obojí ukazuje k podivnému Mesiášovi, který tolika svým současníkům připadá rouhavý, nebezpečný, divný. Bezprostředně před těmito dvěma podobenstvími se odehraje zvláštní příběh. Ježíš uzdraví ženu, která měla ducha nemoci, byla spoutaná, sehnutá po osmnáct let. Ježíšem je zproštěna své nemoci, napřímí se a velebí Boha. Ale náboženská autorita Ježíše kárá, že porušuje příkaz sobotního klidu. Ježíš je Mesiáš rouhavý, nebezpečný, divný. Co dobrého od něho můžeš čekat? Jako semeno vržené do země umírá a je pohřben. Nechá se ukřižovat, ale to opravdu nechceš, aby tě něco takového skrytě utvářelo, ne? Ale právě o to jde! Tomuhle důvěřuj! Právě tohle Bůh vkládá do země, do našich dějin, do našich duší jako základ a zdroj naděje. Právě tomuhle důvěřuj! A že je to Pravda, která vytěsňuje každou lež. A Láska, která promění i poušť a prach.

Jen kdybychom se tomu nebránili. A nemíchali do toho svoji nakvašenost, svoje zárodky touhy po moci, úspěchu, touhy mít pod kontrolou... naše strachy, vztahy, život.

Věřme evangeliu. Mějme důvěru v Boží proces, v jeho vklad, Kristova Ducha. Dílo Boží je neseno starostí o Boží stvoření. Jeho království roste jako útočiště pro ptactvo nebeské – a vy máte pro Boha větší cenu než ptáci!

Dnes zakončím citátem z písně Vlastovky (Jarda Svoboda, Traband):

...Jsme jako ti ptáci, z papíru draci, létáme v mracích
A pak se vracíme zpátky tam, kde připoutaní jsme
Jsme lidské bytosti z masa a kostí, jsme jenom hosti
Na tomhle světě - přicházíme, odcházíme

A chceme mít jisto, že někde je místo, že někde je hnízdo,
Odkud jsme přišli a kam zas potom půjdeme spát,
že někde je domov, že někde je hnízdo, útulno čisto,
že někde je někdo, kdo čeká na nás, na návrat...

Píseň 426 *Tvá, Pane Kriste*

Ohlášky: V uplynulém týdnu oslavil své 85. narozeniny bratr farář Jaroslav Vetter. Narozeniny slavila také bývalá kurátorka našeho sboru sestra Lydie Roskovcová. Přejeme jim Boží požehnání, pokoj a zdraví.

Šest členů staršovstva podalo 20. listopadu společně rezignaci. Rezignaci projedná staršovstvo na své řádné schůzi 2. prosince. Rezignace musí být staršovstvem přijata. S rezignačním dopisem budou členové sboru seznámeni.

Příští týden budeme pokračovat ve shromážděních online – mládež, děti, konfirmandi a biblická. Stejně tak budeme vysílat i bohoslužby. Příští neděli, první adventní bude možno také sledovat online celocírkevní bohoslužby s kázáním synodního seniora Daniela Ženatého. Odkaz bude uveden na stránkách ústředí.

Červená středa je připomínkou obětí pronásledovaných pro víru - veškeré informace najdete na www.cervenastreda.cz .

Dnešní sbírka je na potřeby sboru. Sběrka příští neděli bude věnována na seniorátní adventní sbírku.

Přímlovná modlitba: Přimlouváme se a prosíme za zavřené – ve vězení, ve svých obavách, v nemoci, ve vlastním pohledu na svět, ve svých interpretacích a představách o tom, co se děje, o motivacích druhých... Prosíme za důvěru v to, co ty vkládáš do našeho světa.

... Otče náš

Poslání: 1 Pt 1,13-25

Požehnání

Píseň 622 *Zůstaň s námi, Pane*